

ΜΕ ΛΕΝΕ ΕΛΠΙΔΑ
Των Αθηνάς-Ιωάννας Φράγκου, Μαρί Χατζατουριάν

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΣΩΤΗΡΗΣ
- B) ΕΛΠΙΔΑ

Στο κράτος αυτό ο φιλοκερδής κυβερνήτης θεωρεί ασήμαντη την ανθρώπινη ευχαρίστηση και τη ζωή γενικότερα. Ο κύριος στόχος του είναι η χώρα, καθώς και ο ίδιος, να είναι εύποροι. Έτσι, από μικρή ηλικία, στο όνομα του κέρδους, έπαιρνε παιδιά από τις οικογένειές τους με σκοπό να γίνουν λειτουργικοί και παραγωγικοί εργάτες.

Στην παρακάτω σκηνή ακολουθεί ο διάλογος μεταξύ των δυο κυρίων χαρακτήρων του Σωτήρη (15 χρονών) και της Ελπίδας(13 χρονών) με σκοπό την ανάδειξη των δικαιωμάτων του παιδιού.

Βρισκόμαστε στην τραπεζαρία του κτηρίου...

ΣΩΤΗΡΗΣ:

Σε βλέπω κάθε μέρα να κάθεται μόνη σου μετά τη δουλειά και, παρόλο που είσαι κουρασμένη και κλεισμένη εδώ, σε βλέπω να γελάς . Και δεν μπορώ να καταλάβω πώς μπορεί να γίνεται αυτό. (λέει με έναν τόνο απορίας)

ΕΛΠΙΔΑ:

Ααα! Γεια! Δεν σε πρόσεξα, με λένε Ελπίδα.

Απαντάει διακόπτοντας την παρακολούθηση της έξω από το παράθυρο και στρέφοντας όλη την προσοχή της στον Σωτήρη.

ΣΩΤΗΡΗΣ:

Εμένα Σωτήρη. Δεν απάντησες στην ερώτησή μου. Πώς γίνεται να είσαι χαρούμενη εδώ, σε τέτοιες συνθήκες; Σε ένα τέτοιο περιβάλλον;

Ρωτάει με έναν ύφος θυμού σε συνδυασμό και με απορία.

ΕΛΠΙΔΑ:

Εγώ είμαι πάντα χαρούμενη. Βλέπεις, όταν η καθημερινότητά μου γίνεται δύσκολη, σκέφτομαι έναν άλλο, καλύτερο κόσμο. **(Απαντάει με έναν χαρούμενο τόνο)**

ΣΩΤΗΡΗΣ :

Τι εννοείς;

Τότε η Ελπίδα παίρνει μια βαθιά ανάσα και αρχίζει να εξηγεί τι εννοεί.

ΕΛΠΙΔΑ:

Εννοώ έναν κόσμο στον οποίο όλα είναι τέλεια και μοναδικά και όπου θα μπορούσαμε να κάνουμε ό,τι θέλουμε. Όπως, να παίζουμε για πολλές ώρες την ημέρα. Να ζωγραφίζουμε, χωρίς να ελέγχει κάποιος την αξία της ζωγραφιάς μας. Να τρώμε ό,τι θέλουμε. Γενικότερα, έναν κόσμο χωρίς ωράρια και υποχρεώσεις.

Μόλις ακούει τα λόγια αυτά ο Σωτήρης εκπλήσσεται και αρχίζει να σκέφτεται και αυτός έναν κόσμο που θα ήθελε να υπάρχει.

ΣΩΤΗΡΗΣ:

Θα μπορούσε άραγε ένας τέτοιος κόσμος να υπάρχει; Εγώ όταν ήμουν μικρός το μόνο που ήθελα να κάνω ήταν να μαγειρεύω. Πέρναγα ατέλειωτες ώρες στην κουζίνα μαθαίνοντας καινούργιες συνταγές με την μαμά μου. Όμως από την ώρα που ήρθα εδώ, όλες μου οι ελπίδες και τα όνειρα για το μέλλον έχουν εξαφανιστεί. Τη θέση τους πήρε η πραγματικότητα. **(Λέει με έναν τόνο λύπης καθώς θυμόταν την παλιά χαρούμενη ζωή του)**

ΕΛΠΙΔΑ:

Για πες μου κι άλλα για την μαμά σου γιατί μου θυμίζουν τον μπαμπά μου. **(Λέει στενοχωρημένα)**

ΣΩΤΗΡΗΣ:

Οι γονείς μου, όπως και των άλλων εδώ, δεν πέρναγαν πολύ χρόνο μαζί μου γιατί τον περισσότερο χρόνο τους ήταν στα εργοστάσια και στις δουλειές τους. Έτσι, ο ελάχιστος χρόνος που μας έμενε, τον περνάγαμε μαγειρεύοντας. **(Λέει αναπολώντας τις παλιές χαρούμενες στιγμές της παλιάς ζωής του)** Αλήθεια, πες μου, πώς σου θυμίζει η μαμά μου τον μπαμπά σου; **(Ρώτησε ο Σωτήρης)**

ΕΛΠΙΔΑ:

Μου τον θυμίζει γιατί κι εμείς κάναμε τα ίδια πράγματα. Βέβαια η μαμά μου δούλευε συνέχεια γιατί ο μπαμπάς μου ήταν άρρωστος και δεν μπορούσε να δουλέψει κι έπρεπε να συντηρήσει το κράτος όπως έλεγε και η ίδια. Τι να κάνουν άραγε; **(Ρωτάει με άγχος καθώς δεν γνωρίζει τι απέγιναν.)**

ΣΩΤΗΡΗΣ:

Μου λείπουν πολύ και για αυτό θα ακολουθήσω την συμβουλή σου και θα φανταστώ και εγώ τον δικό μου κόσμο. Ο δικός μου κόσμος θα είναι ένα μεγάλο σπίτι γεμάτο

κουζίνες και δωμάτια στα οποία μπορώ να παίξω παιχνίδια σαν μπάσκετ ή και ηλεκτρονικά. Θα έχει και πολλές τηλεοράσεις. Αλλά, το κυριότερο, δεν θα έχω κανέναν πάνω από το κεφάλι μου να μου φωνάζει κάθε φορά που κάνω κάτι λάθος ή να μου λέει πως η αξία μου είναι ίση με τα λεφτά που βγάζω. Ακόμα, θέλω και ένα ήσυχο δωμάτιο γεμάτο με βιβλία μαγειρικής κι άλλα βιβλία, για να αποκτήσω γνώση. Το καλύτερο όμως θα είναι ότι θα είμαι επιτέλους μόνος μου και δεν θα μοιράζομαι ένα δωμάτιο με άλλα 30 παιδιά. Θα έχω την ησυχία μου!

Κλείνει τα μάτια του χαμογελώντας για τον καινούργιο κόσμο.

ΕΛΠΙΔΑ:

Να σου πω ένα μυστικό; **(Ρωτάει ενθουσιασμένα)**

ΣΩΤΗΡΗΣ:

Πες μου. **(Απαντάει φοβισμένα και γεμάτος απορία)**

ΕΛΠΙΔΑ:

Λοιπόν, μια μέρα καθώς περπάταγα μέσα στο κτήριο αυτό, βρήκα ένα κλειδωμένο ντουλάπι κάτω από τις σκάλες. Μου κίνησε την περιέργεια και προσπάθησα να το ανοίξω και, στο τέλος, κατάφερα και το άνοιξα! Ξέρεις τι είχε; Είχε ένα μεγάλο βιβλίο με τίτλο “Τα δικαιώματα του παιδιού” και άρχισα να το ξεφυλλίζω. Βρήκα πολλούς περιεργούς κανόνες. Πριν όμως αρχίσω να διαβάζω, με είδαν και με πήγαν αμέσως στον υπεύθυνο.

Χαμηλώνει σιγά σιγά τη φωνή της σαν να εκμυστηρεύεται την περιπέτειά της στον Σωτήρη.

ΣΩΤΗΡΗΣ:

Και ένας φίλος μου, μού είχε αναφέρει αυτό το βιβλίο... έλεγε πως εκεί έξω αυτά δεν είναι περιεργοί κανόνες αλλά νόμοι, που πρέπει όλοι να ακολουθούν. Μου είχε πει πως στα άλλα κράτη τα παιδιά δεν προορίζονται απλά για εργάτες αλλά στόχος είναι να γίνουν άτομα τα οποία έχουν την δική τους αυτονομία.

Απαντάει με ένα ουδέτερο τόνο σε συνδυασμό με ίχνος απορίας.

ΕΛΠΙΔΑ:

Τελικά, τι απέγινε αυτός ο φίλος σου; Εδώ είναι; **(Ρωτάει με απορία)**

ΣΩΤΗΡΗΣ:

Δεν ξέρω τι απέγινε... Μετά από λίγο καιρό αφού μου είχε αναφέρει το βιβλίο, δεν τον ξαναείδα... Μου είπε πως θα πάει να βρει αυτό το έξω, για το οποίομίλαγε το βιβλίο.

ΕΛΠΙΔΑ:

Λες να βρήκε αυτό το έξω;

ΣΩΤΗΡΗΣ:

Σίγουρα το βρήκε αυτός. Ποτέ δεν το βάζει κάτω. **(Απαντάει με θαυμασμό)**

ΕΛΠΙΔΑ:

Λες να μπορούσαμε να φέρουμε το έξω εδώ;

Λέει με ένα αίσθημα ενθουσιασμού και ελπίδας σκεπτόμενη ότι θα μπορούσε να το κάνει.

ΣΩΤΗΡΗΣ:

Έχουμε μια μικρή πιθανότητα. Όμως θα έπρεπε να κάνουμε τους άλλους να καταλάβουν πως εδώ είναι το λάθος. Ο καθένας μας έχει το δικαίωμα να ζει όπως αυτοί που ζουν εκεί έξω. Στο τέλος δεν έχουμε καμία διαφορά, όλοι άνθρωποι είμαστε που ζούμε στον ίδιο πλανήτη. Το μόνο που μας χωρίζει είναι λίγη γη και κάτι χιλιόμετρα. Άρα, δεν είναι λογικό εμείς να ζούμε σε αυτές τις συνθήκες ενώ οι άλλοι να έχουν την ελευθερία τους...

Λέει χαρούμενος και ενθουσιασμένος για ένα καλύτερο αύριο.

ΕΛΠΙΔΑ:

Άμα συνεργαστούμε όλοι μαζί είμαι σίγουρη πως θα καταφέρουμε να δημιουργήσουμε ένα έξω εδώ! Αλλιώς, ας μην με λένε ΕΛΠΙΔΑ! **(Λέει αισιόδοξα)**

ΤΕΛΟΣ